

M. LEPIDVS, IMP. ITERVM, PONT.
MAX. S. P. PL. Q. R.

S uos, liberiq; uestri ualeatis, bene est: ego quoque ualeo. Deos, hominesq; testor P. C. qua mente, & quo animo semper in remp. fuerim, & quam nihil antiquius communi salute, ac libertate iudicarem. quod uobis breui probassem, nisi mihi fortuna proprium consilium extorsisset: nam exercitus cunctus consuetudinem suam in ciuibus conseruandis, communiq; pace, seditione facta, retinuit; meq; tantæ multitudinis ciuium Romanorum salutis, atque incolumitatis causam suscipere, ut uere dicam, coegit. in qua re ego uos P. C. oro, atque obsecro, ut priuatis offensionibus omissis, summæ reip. consulatis; ne ue misericordiam nostram, exercitusq; nostri in ciuili dissensione sceleris loco ponatis. quod si salutis omnium, ac dignitatis rationem habueritis; melius & uobis, & reip. consuletis. Data IIII. cal. Iun. à Ponte Argenteo. Valete.

M. LEPIDVS, IMP. ITERVM, PONT.
MAX. M. CICERONI S. P. D.

S uales, bene est: ego quoque ualeo. Cum audissem, Antonium cum suis copijs, præmisso L. Antonio cum parte equitatus, in prouinciam meam uenire; cum exercitu meo à cõfluente Rhodano castra moui, ac contra eos uenire institui. itaque continuis itineribus ad Forum Vocontium ueni, & ultra castra ad flumen Argentæum contra Antonios feci.

P. Ventidius suas legiones treis coniunxit cum eo, & ultra me castra posuit. habebat antea legionem secundam, & ex reliquis legionibus magnam multitudinē, sed inermium. equitatum habet magnum: nam omnis ex praelio integer discessit, ita ut sint amplius equitum XXX. itaque ad me complures milites, & equites ab eo transferunt: & in dies singulos eius copiae minuuntur. Silanus, & Culeo ab eo discesserunt. nos, etsi grauius ab his laesi eramus, quod contra nostram uoluntatem ad Antonium ierant: tamen, nostrae humanitatis, & necessitudinis causa, eorum salutis rationem habuimus. nec tamen eorum opera utimur; neque in castris habemus; neque ulli negotio praefecimus. quod ad bellum hoc attinet, nec senatui, nec reip. deerimus. quae postea egerimus, faciam te certiores. Etsi omnī tempore summa studia, officiaq; mutuo inter nos certatim constiterunt pro nostra inter nos familiaritate, & proinde diligenter ab utroque conseruata sunt: tamen non dubito, in tanto, & tam repentino motu reip. quin nonnulla de me falsis rumoribus à meis obtrectoribus me indigna ad te delata sint, quae tuum animum magnopere mouerent pro tuo amore in remp. ea te moderate accepisse, neque temere credendum iudicasse, à meis procuratoribus certior sum factus: quae mihi, ut debent, gratissima sunt. memini autem & illa superiora, quae abs tua uoluntate profecta sunt ad meam dignitatem augendam, & ornandam: quae perpetuo animo meo fixa manebunt. abs te mi Cicero magnopere peto, si meam uitam, studium diligentissime superioribus temporibus in rep. administranda, quae

Lepido digna sunt, perspecta habes, ut patria, aut eo ampliora reliquo tempore expectes, & proinde tua auctoritate me tuendum existimes, quo tibi plura tuo merito debeo. Vale. XII cal. Iun. ex castris, ex Ponte Argenteo.

M. TVLLII CICERONIS EPISTOLARVM, AD BRVTVM, ET ALIOS, LIBER XI.

D. BRVTVS M. BRVTO, ET C. CASSIO S. D.

Vo in statu simus, cognoscite. Heri uespero apud me Hirtius fuit. qua mente esset Antonius, demonstrauit, pessima scilicet, & infidelissima: nam se neque mihi prouinciam dare posse dicebat, neque arbitrari, tuto in urbe esse quēquam nostrū: adeo esse militum concitatos animos, & plebis. quod utrunque esse falsum, puto uos animaduertere; atque illud esse uerum, quod Hirtius demonstrabat, timere eum, ne, si mediocre auxilium dignitatis nostræ habuissemus, nullæ partes ijs in rep. relinquerētur. cum in his angustijs uersarer, placitum est mihi, ut postularem legationem liberam mihi, reliquisq; nostris, ut aliqua causa proficiscendi honesta quæreretur. hoc se impetraturum pollicitus est: nec tamen impetraturum confido: tanta est hominum insolentia, & nostri insectatio. ac si dederint, quod petimus; tamen paulo post futu-

rum puto, ut hostes iudicemur, aut aqua, et igni nobis interdicator. Quid ergo est, inquis, tui consilij? Dādus est locus fortunæ. cedendū ex Italia, migrandum Rhodum, aut aliquò terrarum arbitror. si melior casus fuerit, reuertemur Romā; si mediocris, in exilio uiuemus; si pessimus, ad nouissima auxilia descendemus. succurret fortasse hoc loco alicui uestrum, cur nouissimū tempus expectemus potius, quàm nunc aliquid moliamur. quia, ubi consistamus, non habemus, præter Sex. Pompeium, et Bassum Cæciliū: qui mihi uidentur hoc nuncio de Cæsare allato firmiores futuri. satis in tempore ad eos accedemus, ubi, quid ualeant, scierimus. pro Cassio, & te, si quid uelitis me recipere, recipiam: postulat enim hoc Hirtius, ut faciam. rogo uos, quamprimum mihi rescribatis: nam non dubito, quin de his rebus ante horam quartam Hirtius me certiorē sit facturus. quem in locum conuenire possimus, quò me uelitis uenire, rescribite. Post nouissimum Hirtij sermonem, placitū est mihi postulare, ut liceret nobis esse Romæ publico præsidio: quod illos nobis concessuros non puto: magnā enim inuidiam ijs faceremus. nihil tamen non postulandum putauī, quod æquum esse statuerē. Valete.

M. BRVTVS, ET C. CASSIUS
PRAETT. M. ANTONIO
CONS. S. P. D.

E tua fide, & beneuolentia in nos nisi persuasum esset nobis, non conscripsissemus hæc tibi: quæ profecto, quando istum animum habes, in optimam partem accipies. Scribitur nobis, ma-

gnã ueteranorum multitudinem Romam conuenisse
 iam, & ad cal. Iun. futuram multo maiorem. de te si
 dubitemus, aut uereamur; simus nostri dissimiles. sed
 certe cum ipsi in tua potestate fuerimus; tuoq; adducti
 consilio dimiserimus ex municipijs nostros necessarios;
 neque solum edicto, sed etiam literis id fecerimus: digni
 sumus, quos habeas tui consilij participes, in ea præser-
 tim re, quæ ad nos pertinet. quare petimus à te, facias
 nos certiores tuæ uoluntatis in nos: putes ne nos tutos fo-
 re in tanta frequentia ueteranorum, quos etiam de re-
 ponenda ara cogitare audimus: quod uelle te, probare
 uix quisquam posse uidetur, qui nos saluos, & hones-
 stos uelit. nos ab initio spectasse otium, nec quidquam
 aliud à libertate communi quæsisse, exitus declarat. fal-
 lere nemo nos potest, nisi tu: quod certe abest à uirtute
 tua, & fide. sed alius nemo facultatem habet deci-
 piendi nos: tibi enim uni credidimus, & credituri su-
 mus. maximo de nobis timore afficiuntur amici nostri.
 quibus etsi tua fides explorata est; tamen illud in men-
 tem uenit, multitudinem ueteranorum facilius impelli
 ab alio quolibet, quàm à te retineri posse. rescribas
 nobis ad omnia, rogamus. nam illud ualde leue est, ac
 nugatorium, eare denunciatum esse ueteranis, quòd
 de commodis eorum mense Iunio laturus esses: quem
 enim impedimento futurum putas, cum de nobis
 certum sit, nos quieturos? non debemus cuiquam ui-
 deri nimium uitæ cupidi, cum accidere nobis nihil
 possit sine pernicie, & confusione omnium rerum.

Vale.

BRVTVS, ET CASSIVS PRAE TT.

ANTONIO CONS. S. D.

L iteras tuas legimus, simillimas edicti tui, contumeliosas, minaces, minime dignas, quæ à te nobis mitterentur. nos Antoni te nulla læcessuimus iniuria, neque miraturum credidimus, si prætores, & ea dignitate homines, aliquid edicto postulassetus à consule. quòd si indignaris, ausos esse id facere; concede nobis, ut doleamus, ne hoc quidem abs te Bruto, & Cassio tribui. nam de delectibus habitis, & pecunijs imperatis, exercitibus sollicitatis, & nuncijs trans mare missis quòd te questum esse negas: nos tibi quidem credimus, optimo animo te fecisse: sed tamen neque agnoscimus quidquam eorum; & te miramur, cum hæc reticueris, non potuisse continere iracundiam tuam, quin nobis de morte Cæsaris obijceres. illud uero quemadmodum ferendum sit, tute cogita; non licere prætoribus concordie, ac libertatis causa, per edictum de suo iure decedere, quin consul arma minetur. quorum fiducia, nihil est, quod nos terreas: neque enim decet, aut conuenit nobis, periculo ulli submittere animum nostrum: neque est Antonio postulandum, ut ijs imperet, quorum opera liber est. nos si alia hortarentur, ut bellum ciuile suscitare uellemus; literæ tuæ nihil proficerent: **N V L L A** enim minantis auctoritas apud liberos est. sed pulchre intelligis, non posse nos quoquam impelli: & fortassis ea re minaciter agis, ut iudicium nostrum metus uideatur. nos in hac sententia sumus, ut te cupiamus etiam in libera rep. magnum, atque

honestum esse : uocemus te ad nullas inimicitias , sed tamen pluris nostram libertatem , quàm tuam amicitiam æstimemus . tu etiam atque etiam uide , quid suscipias , quid sustinere possis : neque , quandiu uixerit Cæsar , sed quàm non diu regnarit , fac cogites . Deos quæsumus , consilia tua reip. salutaria sint , ac tibi : si minus , ut salua , atque honesta rep. tibi quamminimum noceant , optamus . Pridie non. Sex.

D. BRVTVS IMP. M. CICERONI S.

I de tua in me uoluntate dubitarem , multis
 S à te uerbis peterem , ut dignitatē meam tuere : sed profecto est ita , ut mihi persuasi , me tibi esse curæ . Progressus sum ad in alpinos cum exercitu , non tam nomen captans imperatorium , quàm cupiens militibus satisfacere , firmosq; eos ad tuendas nostras res efficere : quod mihi uideor consecutus : nam & liberalitatem nostram , & animum sunt experti . cum omnium bellicosissimis bellum gessi . multa castella cepi , multa uastauī . non sine causa ad senatum literas misi . adiua nos tua sententia . quod cum facies , ex magna parte communi commodo in seruiueris . Vale .

M. CICERO D. BRVTO IMP. S.

Vpus , familiaris noster , cū à te uenisset , uicq;
 L Romæ quosā diē dies commoraretur ; ego eram in ijs locis , in quibus maxime me tuto esse arbitrabar . eo factum est , ut ad te Lupus sine meis literis

rediret, cum tamen curasset tuas ad me perferendas. Romã autem ueni ad V. id. Dec. nec habui quidquam antiquius, quã ut Pansam statim conuenirem: ex quo ea de te cognoui, quæ maxime optabam. quare hortatione tu quidem non eges, si ne illa quidem in re, quæ à te gesta est post hominum memoriam maxima, hortatorem desiderasti: illud tamen breuiter significandum uidetur, populum R. omnia à te expectare, atque in te aliquando recuperandæ libertatis omnem spem ponere. tu, si dies, noctesq; memineras (quod te facere certo scio) quantam rem gesseris; non obliuiscere profecto, quantæ tibi etiam nunc gerendæ sint: si enim iste prouinciam nactus erit, cui quidem ego semper amicus fui ante, quã illum intellexi non modo aperte, sed etiam libenter cum rep. bellum gerere; spem reliquam nullam uideo salutis. quamobrem te obsecro iisdem precibus, quibus senatus populusq; R. ut in perpetuum rep. dominatu regio liberetur: ut principijs consentiant exitus. tuum est hoc munus, tuæ partes. à te hoc ciuitas, uel omnes potius gentes non expectant solum, sed etiam postulant. quanquam, cū hortatione non egeas, ut supra scripsi, non utar ea pluribus uerbis: faciam illud, quod meum est, ut tibi omnia mea officia, studia, curas, cogitationes pollicear, quæ ad tuam laudē, et gloriam pertinebunt. quamobrem uelim, tibi ita persuadeas, me tum reip. causa, quæ mihi uita mea carior est; tum quòd tibi ipsi faueam, tuamq; dignitatem amplificari uelim, tuis optimis consilijs, amplitudini, gloriæ nullo loco defuturum. Vale.

M. CICERO D. BRUTO IMP. S.

Vpus noster, cum Romam sexto die Mutina
 L uenisset, postridie me mane conuenit, tuaq;
 mihi mandata diligentissime exposuit, & li-
 teras reddidit. Quòd mihi tuam dignitatem com-
 mendas: eodem tempore existimo, te mihi meam digni-
 tatem commendare: quam mehercule non habeo tua
 cariorem. quare mihi gratissimum facies, si explora-
 tum habebis, tuis laudibus nullo loco nec consilium, nec
 studium meum defuturum. Cum tribuni pl. edi-
 xissent, senatus adesset ad XIII cal. Ian. haberentq;
 in animo de præsidio consulum des. referre: quan-
 quam statueram, in senatum ante Cal. Ian. non ueni-
 re; tamen cum eo die ipso edictum tuum propositum
 esset, nefas esse duxi, aut ita haberi senatum, ut de tuis
 diuinis in reimp. meritis sileretur, (quod factum esset,
 nisi ego uenissem) aut, etiam si quid honorifice de te di-
 ceretur, me non adesse. itaque in senatum ueni mane.
 quod cum esset animaduersum, frequentissimi senato-
 res conuenerunt. quæ de te in senatu egerim, quæ in
 concione maxima dixerim, aliorum te literis malo co-
 gnoscere. illud tibi persuadeas uelim, me omnia, quæ
 ad tuam dignitatem augendam pertinebunt, quæ est
 per se amplissima, summo semper studio suscepturum,
 & defensurum. quod quanquam intelligo me cum
 multis esse facturum, tamen appetam huius rei prin-
 cipatum. Vale.

M. CICERO D. BRVTO IMP. S.

Vm adhibuisset domi meæ Lupus me, & Li
 C bonem, et Seruium, consobrinum tuum; quæ
 mea fuerit sententia, cognosse te ex Cn. Se-
 io arbitror, qui nostro sermoni interfuit. reliqua, quan-
 quam statim Seium Græceius est subsecutus, tamen ex
 Græceio poteris cognoscere. caput autem est hoc, quod
 te diligentissime percipere, & meminisse uelim, ut ne
 in libertate, & salute populi R. conseruanda aucto-
 ritatem senatus expectes nondum liberi; ne & tuum
 factum condemnes, (nullo enim publico consilio remp.
 liberasti: quo est etiam res illa maior, & clarior) &
 adolescentem, uel puerum potius Cæsarem iudices te-
 mere fecisse, qui tantam causam publicam priuato con-
 silio suscepit; denique homines rusticos, sed fortissi-
 mos uiros, ciuesq; optimos, dementes fuisse iudices, præ-
 mum milites ueteranos, commilitones tuos, deinde le-
 gionem Martiam, legionem quartam, quæ suum con-
 sulem hostem iudicauerunt, seq; ad salutem reip. defen-
 dendam contulerunt. uoluntas senatus pro auctoritate
 haberi debet, cum auctoritas impeditur metu. postre-
 mo suscepta tibi causa iam bis est, ut non sit inte-
 grum; primum idibus Mart. deinde proxime, exerci-
 tu nouo, & copijs comparatis. quamobrem ad omnia
 ita paratus, atque animatus esse debes, non ut nihil fa-
 cias, nisi iussus; sed ut ea geras, quæ ab omnibus sum-
 ma cum admiratione laudentur. Vale.